

“Hansı işdə olursan ol, orada xarakterini göstərməlisən”

Mehman Piriyev: “Teatra olan sevgim məni yenidən özünə qaytardı”

Bəzən efirin aldadıcı olduğunu deyirlər. Əvvəllər bu fikirlə razı olmasam da, bu gün, aktyor, aparıcı Mehman Piriyevi daha yaxından tanıyandan sonra bu fikirlə razılaşmalı oluram. Onu uşaqlıq illərindən - Azərbaycan Dövlət Televiziyasının intellektual verilişlərinin aparıcısı kimi tanımışam. Daha sonra “Region” ARB24 telekanallarında müxtəlif verilişlər aparıcısı kimi qarşımıza çıxdı.

ARB24 kanalında yayımlanan “Gün başladı” informasiya proqramının redaktoru və aparıcılarından biri idi. Onu aktyor kimi tanımağım isə Bakı Uşaq Teatrında oldu. İntiqam Soltanın rejissorluq etdiyi “Sevgi şimşəyi” tamaşasından sonra əsl aktyor olduğunu, 1997-2001-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin teatr və kino aktyorluğu fakültəsində təhsil aldığını, 2001-2005-ci illərdə İrəvan Dövlət Azərbaycan Dram Teatrında, 2005-2010-cu illərdə Bakı Uşaq Teatrında çalışdığını öyrəndim. 2010-cu ildən sonra ancaq televiziya da çalışmalı olub. Bir il əvvəl iş yerinə - Bakı Uşaq Teatrına. Bu bir il ərzində bir çox uğurlara sahib olub. M.Piriyevlə söhbətdə əldə etdiyi uğurlardan və onu televiziya teatrına gətirən səbəblərdən danışdıq.

- Mehman bəy, teatr kontingenti üçün simanız çox tanışdır. Adətən, televiziya çalışan insanların siması daha çox tanınır və bu da aktyora xüsusi bir üstünlük gətirir.

- Təbii ki, simanın tanınmasında televiziyanın rolu böyükdür. Əgər efridəsənsə, demək ki, gündəmdəsən. Əgər efridə deyilsənsə, bir müddətdən sonra yada düşürsən. Teatrda isə vəziyyət bir qədər fərqlidir. Heç zaman teatra iş yeri kimi baxmamışam. Teatr aktyorun yaşayış terzidir, ikinci evidir.

- İndi siz televiziya da çalışmırsınız və bu da o deməkdir ki, gündəmdə deyilsiniz?

- Hazırda gündəmdə deyiləm. **- Axı, İctimai Televiziya da yayımlanan “Solğun çiçəklər” serialında rol alırsınız.**

- O əsgər pis əsgərdir ki, general olmaq istəmir. Heç zaman tanınmaq xətrinə işləməmişəm. Televiziya da ayrıldıqdan sonra bir çox telekanallardan dəvət aldım. Gündəmdə olmaq, daha da tanınmaq xətrinə dəvəti qəbul edə bilərdim. Ancaq aktyorluq fəaliyyətimi davam etdirmək istədim və buna nail oldum. Çünki teatrda rahatam, burda ruhum dincəlir. Narahat olduğum yerdə nə olur-olsun, qalmıram. Harada rahatamsa, mən ora aidəm.

- Belə görünür ki, aktyorluq sənətindən bir qədər ayrı qalmağınız sizi darıxdırır. Qayıdışa əsas səbəb nə oldu?

- Əslində mən teatrdan getmişdim və bildirdim ki, nə vaxtsa bura qayıdacağam. Teatrsız qala bilmirdim. Bölgə televiziyaçılarının birində çalışanda Qazax Dövlət Dram Teatrında tamaşaların məşqlərinə gedirdim. Viktor Hüqonun “Bir edam məhkumunun son günü”

əsinde rol aldım. Hara getməyimdən asılı olmayaraq, heç zaman teatr əlaqələrimi kəsməmişəm.

- Uşaqlıqdan ciddi xəbər, intellektual verilişlərin aparıcısı kimi tanıdığımız birini teatrda aktyor kimi görmək bir qədər təəcüb doğurur.

- Teatrda nəinki dram, komediya tamaşalarında da rol almışam. Elə olub ki, dostlarım teatra gəlib, tamaşaya baxıb və sonda mənə deyiblər ki, sən niyə oynamırdın? Halbuki həmin tamaşada baş rol mən oynamışam. Səhnəyə çıxanda orada sanki başqa biri oluram. Ciddilik mənim xarakterimdir. Ümumiyyətlə, heç zaman yüngül verilişlər aparmıram. Hansı işdə olursan ol, sən orada xarakterini göstərməlisən. Bir aktyor kimi xarakterin varsa, sənə diqqət daha çox olacaq və insanlar hörmət edəcək. Mən də hər zaman içində olduğum layihələrdə xarakterimi göstərməyə çalışmışam. Kimliyindən asılı olmayaraq, insanın öncə şəxsiyyəti olmalıdır.

- Bakı Uşaq Teatrına nə vaxt qayıtdınız?

- Artıq bir ildir ki, Bakı Uşaq Teatrında çalışıram. Televiziya ilə qarşılıqlı şəkildə yollarımız ayrıldı. Teatra olan sevgim məni yenidən özünə

qaytardı. Təəssüf hissi ilə qeyd edərim ki, mən bunu gec anladım.

- Teatra gəldikdən sonra dinamik şəkildə uğurlarınız bir-birini əvəzlədi. Əsas qəhrəmanı canlandırdığınız “Sevgi Şimşəyi” tamaşası Türkiyədə festivalda iştirak etdi, Vaqif İbrahimovun xatirəsinə həsr olunmuş festivalda oynanıldı, “Nəsimi ili, Nəsimi dili” festivalında yer tutdunuz və beləliklə, uğurlarınız sizi izlədi. Bəs indi hansı obraz üzərində çalışırsınız?

nız?

- Teatrımızın direktoru, rejissor İntiqam Soltanın uşaqlar üçün hazırladığı tamaşada rol alacağam. Bundan başqa, rejissorların diqqətindən uzaq, yeni tamaşa hazırlayacağam və bu, mənim rejissor kimi üçüncü işim olacaq. Arzu Soltanın əsərinə müraciət etmişəm. Tamaşa ana-övlad sevgisindən bəhs edir.

- Yaradıcılığınıza nəzər yetirdikdə xoruz, dovşan kimi obrazlar canlandırdığınızın şahidi oluruq. Bu obrazları canlandırmaq sizi narahat etmir?

- Əksinə, xoş təsir bağışlayır. Əgər səhnədəyəmsə, mənim üçün rolun heç bir fərqi yoxdur. Zaman olub ki, səhnədə kloun da, qul da, xoruz da olmuşam. Qeyd etdiyiniz məsələ rejissorların problemidir ki, onlar aktyoru hər zaman eyni ampuada sınayıblar. Məncə, aktyor üçün obraz olmalıdır. Bizim beynimizdə belə bir şey formalaşmış - dram və komediya aktyoru. Mən İrəvan Dövlət Dram Teatrında işləyən zamanlarda komediya janrında olan bir tamaşada hamilə qadın palatında oynayırdım. Və bu da normal qəbul olunmuşdu. İnanın ki, ciddi adamın komediya oynamağı daha gülməli olur. Bakı Uşaq Teatrına yeni gələndə ilk obrazım qul idi. Şah çiyində otururdu və mən ağcaqanad öldürürdüm. İrəvan Teatrında “Unuda bilmirəm” tamaşasında Kamranı oynayan sonra qul obrazını canlandırmışam. Əlbəttə ki, filmə, serialda rolun fərqi var, ancaq teatrda heç bir fərqi yoxdur.

- İctimai Televiziya da yayımlanan “Solğun çiçəklər” serialında rol alırsınız. Bu gün Azərbaycanda çəkilən serialları təqdim edənlərin sayı günü-gündən artır. Ümumiyyətlə, bu mövzu ilə bağlı sizin fikirlərinizi eşitmək istərdik.

- Bundan əvvəlki illərə baxanda indi serial sistemimiz çox yaxşıdır. Azərbaycanda ilk seriallar çəkilməyə başlayanda “Sırr” serialına çəkildim. Əvvəllər serial çəkilişlərdən imtina edirdim. Mənə dedilər ki, seriallardan çox imtina edərsənsə, bundan sonra sənə heç kim seriala dəvət etməyəcək. Açıq, qorxdum və ona görə çəkilməyə başladım (gülürük). Əvvəl Cavid Təvəkkülün Cümhuriyyətin 100 illiyi ilə əlaqədar çəkdiyi “İstiqlaliyyət” filmində Fətəli Xan Xoyskini canlan-

dırdım. Tarixi şəxsiyyəti oynamaq hər bir aktyorun arzusudur. Sənədli filmlərdə bir çox tarixi şəxsiyyətləri oynamışam. Ancaq Fətəli Xan Xoyskini oynamaq başqa bir duyğu idi.

O ki, qaldı tənqidlərə, “100 faiz hər şey əladır” deyilən bir şey yoxdur. Dünyanın ən çox tanınan filmlərində, hətta “Oskar” almış filmlərdə belə hər hansı səhv tutmaq mümkündür. Əgər o işdə səhv yoxdursa, deməli, iş yoxdur.

- Serial təklifi alarkən ən çox nəyə diqqət edirsiniz?

- Ən çox serialın rejissoruna, orada kimlərlə birlikdə çalışacağım insanların ciddiliyinə daha çox önəm verirəm. Əgər çəkilmərsə, yaxşı bir filmə çəkilmək istəyirəm. “Solğun çiçəklər” serialından böyük zövq aldım. Çünki burada peşəkarlar çalışırdı. Bəzi tamaşaçılar mənə yazırlar ki, bu serialı türkləri çəkir? Onlar inanmırlar ki, bütün kollektiv məhz azərbaycanlılardan ibarətdir.

- Bu gün şou verilişləri daha çox reyting verir və simanın tanınması üçün bu verilişlərin müstəsna xidmətləri olur. Belə olduğu halda, televiziya da çalışdığınız 15 il ərzində nə üçün şou verilişi aparmayıbsınız?

- Şou verilişi apararam, ancaq mən istədiyim şəkildə. Bizdə şou verilişi deyəndə, elə bilirlər ki, mütləq şəkildə dar cins geyiməli, saqqalın olmali, sırğa taxmalısan. Azərbaycan teleməkanında bir şoumen tanıyıram, o da Azər Axşamdır. Hər bir aparıcıya böyük hörmət var. Ancaq Azərin apardığı əsil şoudur. Zərəfatlarının dadı-duzu yerində olur. Mən bunu onun aktyor olmağı ilə əlaqələndirirəm. Onun aktyorluq bazası var. Televiziya əyləncəli veriliş aparacağımsa, bu, tamam başqa bir şey olacaq. Bayağılıqdan uzaq, ciddi bir şey olmalıdır. Şou deyəndə, elə bilirik ki, ələmi qarışdırmaqdır.

- Bəs sizcə, əsl şou nədir?

- Məncə, əsl şounun içərisində hər şey olmalıdır - sənət, musiqi, komediya. Elə bir şey olmalıdır ki, tamaşaçı ondan zövq alsın. Məsəl üçün, İbrahim Tatlısesin apardığı veriliş əsl şou idi.

- Bizdə kütləyə nəyi təqdim edərsənsə, onu da qəbul edir.

- Bəzən deyirlər ki, tamaşaçı nə istəyirsə, onu verir. Xeyr, tamaşaçıya nə verir-sənsə, ora köklənəcək. Ola bilər ki, tamaşaçı bayağı bir şey istəyir. Ancaq televiziya elə bir iş təqdim edir ki, insanların şouya münasibəti dəyişər. Teatr niyə etmir onu? Çünki teatr tamaşaçısına “sən mənə tərəf gəl” deyir.

- Bu gün insanlar sosial şəbəkələrə axın edir. Sizcə “Youtube”, “Facebook” və bu kimi şəbəkələr televiziyanı üstələyirmi?

- Sosial şəbəkələr bu gün böyük rol oynayır, ancaq heç nəyi sıradan çıxara bilməz. Dedilər ki, televiziya yarınsa, radio sıradan çıxaracaq. Ancaq bu gün bəlkə də radionun dinləyicisi daha çoxdur. Məncə, heç nə heç nəyi sıradan çıxarmır. Necə ki, kino teatrı sıradan çıxara bilmədi. Klassik nə varsa, heç vaxt sıradan çıxmaz, çünki onun kökü var.

Xəyalə Rəis

ELAN

“Stil-Tikinti MMC” ilə Cəlilabad rayon Sabirabad kənd sakini Cəfərov Anar Aydın oğlu arasında 16.01.2008-ci ildə bağlanmış Kooperativ Mənzil Tikintisi haqqında 319 nömrəli müqavilə itdiyinə görə etibarsız sayılır.

Masallı rayon aqrar islahat komissiyası tərəfindən Xıl kənd sakini Kazımov Xanlar Yəhya oğlunun adına verilmiş JN 204 nömrəli, 80500058 kodlu torpağın mülkiyyətə verilməsinə dair dövlət aktı itdiyi üçün etibarsız sayılır.

Balakən rayon Püştətala kəndində yerləşən Alqayev Şahruddin Şeyxislam oğluna məxsus 16 nömrəli reyestr kitabının 72-ci səhifəsində qeydiyyatda olan seriya nömrəsi RX 0743551 olan fərdi yaşayış evinə dair dövlət reyestrindən çıxarış və inventar nömrəsi 31 olan texniki pasportu itdiyi üçün etibarsız hesab olunur.